

Posudek závěrečné bakalářské práce

Jméno autora práce a studijní obor: Adéla Hanousková

Název práce, rok zpracování: **Grafika pro veřejný prostor, 2022**

Vedoucí závěrečné práce: doc. Jaroslava Severová, akad. mal.

Oponent závěrečné práce: PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D.

Počet bodů:

Shrnutí a závěr:

Kritéria hodnocení:	hodnocení (body):
<u>Písemná část:</u>	
1. Téma: míra respektování, odůvodnění případných odchylek od zadaného tématu	0 1 2 3 4 5
2. Struktura práce: logika členění jednotlivých částí	0 1 2 3 4 5
3. Obsah práce a přínos pro obor: kvalita, náročnost a originalita řešení úkolu, splnění cílů práce, autorský přínos	0 1 2 3 4 5
4. Kvalita textu: respektování stanovené normy / rozsahu stylistika a gramatika, úroveň jazykového vyjádření	0 1 2 3 4 5
5. Práce s literaturou: kvalita a kvantita, etika práce s literaturou	0 1 2 3 4 5
<u>Realizace:</u>	
6. Téma: míra respektování, odůvodnění případných odchylek od zadaného tématu	0 1 2 3 4 5
7. Obsah práce: výtvarná kvalita, náročnost a originalita řešení úkolu	0 1 2 3 4 5
8. Forma práce: řemeslná kvalita práce	0 1 2 3 4 5
9. Přínos pro obor: splnění cílů práce, autorský přínos	0 1 2 3 4 5
10. Dokumentace: kvalita výtvarné dokumentace	0 1 2 3 4 5

Počet bodů:

44**Shrnutí a závěr:**

Bakalářská práce (BcP) Adély Hanouskové je logicky a přehledně uspořádána. Sestává z teoretické a praktické části.

Teoretická část je rozčleněna do třech kapitol. První je věnována městu Broumov, stručnému exkurzu do jeho historie, respektive významným událostem v jeho historii, druhá přiblížení nejvýznamnějších architektonických památek, zejména architektury sakrální, v Broumově a na Broumovsku, třetí kapitolu autorka nazvala Výstavy pro veřejný prostor a věnuje se v ní přehledu významných výstavních projektů, výstav v Československu ve druhé polovině 20. století, muzeím umění a fenoménu vizuální kultury, vizualizace.

K teoretické, historicko-teoretické, části mám následující poznámky a výhrady.

Autorka v části první kapitoly, v *exkurzu do historie města* chybně uvádí, že se Broumovska zmocnil Jindřich IV. Probus po smrti Přemysla Otakara I (s. 12), stalo se tak v roce mrtí Přemysla Otakara II., tj. roku 1278. Stejně tak není z textu (s. 12) patrné, že právě on pozval německé osadníky na Broumovsko. Konstatování „*Konec války nejvíce zasáhl české Němce*“ (s. 13) navazující na informaci o nesouhlasu se vznikem Československa v roce 1918 ze strany prorakouských a německých představitelů měst a obcí (pozn. oponenta: nebyli to rozhodně pouze představitelé měst a obcí, ale většina německých obyvatel Broumovska) je zavádějící, neboť se jednalo o konec druhé světové války (nikoli o konec první světové války spjatý právě se vznikem Československa). Navíc se nejednalo o „*české Němce*“, ale o „*Němce broumovské*“. Nepřesné je i

konstatování „*Otevření hranic poskytlo Broumovu novou naději*“ (s. 14) navazující na sdělení o tom, že textilní výroba byla ve městě „*na konci 40. let soustředěna v národním podniku Veba*“. Autorka měla bezpochyby na mysli otevření hranic po roce 1989.

Druhá kapitola *Architektonické památky*, věnovaná nejvýznamnějším památkám, zejména architektury sakrální, v Broumově a na Broumovsku, by si zasloužila systémovější přístup. Nabízelo se o památkách pojednat ve vazbě k významným stavebníkům dané oblasti v období rozvoje sakrální architektury na Broumovsku, tj. zejména na konci 17. a v 18. století, a to především ve vazbě k tehdejším opatům broumovského benediktýnského kláštera Tomáši Sartorovi (1663-1700), Otmaru Danielu Zinkeovi (1700-1738) a Bedřichu Grundtmannovi (1752-1772). Ve spojitosti s nimi pak mohlo být pojednáno postupně (nikoli „na přeskáčku“) a ve vazbě k Broumovu a Broumovsku úplněji o architektech Martinu Alliovi z Löwenthalu (nikoli z Milána, jak uvádí studentka), Kryštofu a Kiliánu Ignáci Dientzenhoferovi, Anselmu Luragovi a o mnoha malířích, sochařích a štukatérech. Nepřesná jsou konstatování, že Kilián Ignác Dientzenhofer „*dokončil obnovu venkovských kostelů na Broumovsku (Bezděkov, Šonov, Božanov)*“ (s. 16). Bezděkovský kostel, řazený k broumovské skupině barokních kostelů, se jako jediný nenachází na Broumovsku, ale na Policku, nebo že broumovská klášterní knihovna ukrývá (od roku 1420) Codex Gigas (s. 19). Kodex je uložen v Královské knihovně ve Stockholmu a v Broumově se nacházel v letech 1477-1593.

Škoda, že autorka nečerpala pro první a druhou kapitolu BcP i z dalších titulů odborné literatury, než z těch, na které odkazuje, např. z publikací Milady Vilímkové a Pavla Preisse *Ve znamení břevna a růží: historický, kulturní a umělecký odkaz benediktinského opatství v Břevnově* (1989), Petra Staňka *Broumovská skupina kostelů: ve světle dobového architektonického prostoru* (2018) nebo z titulu Martiny Bolom-Kotari a Jindřicha Koldy *Brána moudrosti otevřená: knihy a knihovny broumovského kláštera* (2020).

Úvodní část třetí kapitoly práce Adély Hanouskové nazvané *Výstavy pro veřejný prostor nepatří pouze výstavám, výstavním projektům spjatým s veřejným prostorem, ale také uměleckým dílům nejenom vystavovaným, ale krátkodobě, ale i dlouhodobě instalovaným*. Autorka čerpala pro danou tematiku pouze z teoretické části dizertační práce Kateřiny Pietrasové *Umění ve veřejném prostoru* (2003), seznámit se mohla např. s pracemi Alessandry Mattanzy *Street art: současná městská výtvarná scéna* (2018), *Street art: Praha* (2007) nebo *Umělecké dílo ve veřejném prostoru = Artwork in public spaces* (1997).

V podkapitole *Dějiny výstav 2. poloviny 20. století* třetí kapitoly se zabývá (až na zmínky o světových výstavách Expo v Bruselu, Montrealu a Tokiu) výhradně výstavami, výstavními projekty uspořádanými v Československu respektive v České republice (což měla ostatně v názvu podkapitoly uvést) a informace čerpá výhradně z publikace Pavlína Morganové, Terezie Nekvindové a Dagmar Svatošové *Výstava jako médium: české umění 1957-1999* (2020). Ke sledovanému tématu by bezpochyby našla informace kupříkladu v pracích Ivy Knobloch a Radima Vondráčka *Design v českých zemích 1900-2000: instituce moderního designu* (2016), v práci Jiřího Ševčíka, Dagmar Hruškové a Pavlína Morganové *České umění 1938-1989: programy - kritické texty – dokumenty* (2001) nebo v některých titulech Hany Rousové, např. v publikaci *Abstrakce: Čechy mezi centry modernity 1918-1950 : nejen o vztazích volného a užitého umění* (2015).

Z podobně skromných zdrojů čerpala i pro další dvě podkapitoly třetí kapitoly. Pro podkapitolu *Muzea umění* (souvisí, podobně jako podkapitola *Dějiny výstav 2. poloviny 20. století*, s tématem studentčiny práce pouze okrajově) a pro podkapitolu s velmi rozsáhlým, mnohvrstevným tematickým záběrem *Vizuální obraz/kultura/média*. V prvním případě čerpala výhradně z publikace Martiny Pachmanové a Pavly Rouskové *EX-pozice: o vystavování muzejních sbírek umění, designu a architektury* (2018), ve druhém z knihy Marity Sturken a Lisy Cartwright *Studia vizuální kultury* (2009). I pro témata podkapitol věnovaných muzeím umění a vizuální kultuře přitom existuje řada prací odborné literatury, například tituly Ladislava Kesnera (kupř. *Muzeum umění v digitální době: vnímání obrazů a prožitek umění v soudobé společnosti /2000/*), Radka Horáčka (např. *Umění bez*

revolucí?: proměny soudobého výtvarného umění /2015/), publikace Pavla Štěpánka *Obrysy muzeologie: pro historiky umění* (2002) nebo Pavla Zahrádky *Vysoké versus populární umění* (2009).

Souhlasit nelze s autorčiným konstatováním „V těchto muzeích nalezneme stále expozice, které jsou časově neohraničené“ (s. 48), a to v obou možných výkladech sousloví „časově neohraničené“

Praktická část BcP Adély Hanouskové patří podnětnému, přínosnému výtvarně historickému projektu „Poznej 7 divů města Broumova“. Autorka ho věnovala málo známým, nicméně zajímavým broumovským stavbám rozmanitého charakteru (objektům původně sloužícím výrobním účelům, chrámu, vile, zahradnímu bazénu, mostu), které má v úmyslu veřejnosti prezentovat prostřednictvím velkoformátových grafik – velkoplošných bannerů, věnovaných (nápaditě, vtipně) zajímavému detailu stavby (skleněným dlaždicím, ozdobnému střešnímu klempířskému prvku – kouli, detailu vitráže, mansardové střechy, trámů krovu, tváří kamenných soch světců). Bannery budou instalovány na stěny příslušných objektů. Zájemci, „hledáči divů“, dostanou k dispozici plánek města s vyznačením „divů“, jejich adresou, základními údaji k nim a vyobrazením zmíněných detailů, které by měli na objektech objevit. Plánek je součástí BcP. Studentčin výtvarně historický projekt se stane vhodným výtvarným doplňkem veřejného prostoru.

Adéla Hanousková věnovala projektu čtvrtou kapitolu BcP. Pojednává v ní o inspiračních východiscích pro projekt a jeho přípravě, o příslušných objektech, místech v Broumově, které pro projekt vybrala, a o jeho realizaci.

K praktické části práce nemám v podstatě výhrady. Uvedená část je originální, kvalitní.

Součástí práce jsou kromě obvyklých částí (Úvod, Závěr, Seznam použité literatury, Seznam internetových zdrojů, Seznam obrázků /reprodukcí/, Přílohy apod.) reprodukce fotografií dokumentárního charakteru (jsou zařazeny do textu). Reprodukce snímků Adély Hanouskové jsou kvalitní, reprodukce fotografií z publikací, z nichž autorka čerpala, však ve většině případů ne (platí to zejména o reprodukcích černobílých, tónovaných).

Text práce je zatížen jazykovými chybami (zejména v interpunkci) a stylistickými nedostatky. Některá konstatování jsou až příliš úsečná, další by si zasloužila přesnější formulaci, jiná jsou zavádějící.

Autorka v některých případech (s. 12 - 14) nestandardně odkazuje na tituly použité literatury.

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení:

PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D.

Smržov 8.8.2022

Práci **doporučuji**/nedoporučuji* k obhajobě a navrhuji hodnocení:

Datum:

Vedoucí/**oponent*** bakalářské práce (*správnou variantu zvýrazněte)

Podpis:

Vysvětlivky: V každé kategorii lze udělit max. 5 bodů. Celkové hodnocení: **A** = 50-46 bodů, **B** = 45-41 bodů, **C** = 40-36 bodů, **D** = 35-31, **E** = 30-26, **F** = 25 a méně, práce je neúspěšná. **V žádném bodě hodnocení nesmí být hodnocení 0, v tom případě je celkové hodnocení F.**

Označte body v jednotlivých kritériích hodnocení (vyznačením příslušné číslice tučně, nebo zaškrtnutím) a doplňte Shrnutí a závěr – doporučený rozsah max. 1 normostrana textu, zdůrazněte hlavní kvality / nedostatky práce. Oponent navrhne dva tematické okruhy nebo dvě otázky k diskusi při obhajobě. Na závěr napište, zda práci doporučujete k obhajobě.

Vytiskněte, připojte podpis a dopište stupeň celkového hodnocení. Vlastnoručně podepsaný originál odevzdejte na sekretariátu katedry. Externí vedoucí či oponenti zasílají posudek na sekretariát katedry i v elektronické verzi.